

sielle Virkning deraf vil, saaledes som jeg nævnte i Fjor — og de foretagne Ændringer ville næppe gøre nogen væsentlig Forandring deri —, efter Beregningen blive en Indtægtsforøgelse af omtrent 2 Mill. Kr.

Philipsen: Efter den højtærede Ministers Foredrag kan jeg fatte mig i meget stor Korthed, idet jeg omtrent paa hvert eneste Punkt kan være fuldstændig enig med ham. Det har unægtelig været en Tilfredsstillelse for Jernbanekommissionens Medlemmer at se, at saa vel paa Organisations- og Lønningsomraadet som med Hensyn til Taksterne have baade den høje Regering og Rigsdagens to Ting i alt væsentligt kunnet berolige sig ved, hvad Kommissionen har bragt i Forslag. Dette er ganske særlig Tilfældet for Takstlovens Vedkommende, og er ikke blevet det mindre efter Landstingets Behandling af Sagen, end Tilfældet var, da Loven i Fjor forlod Folketinget. Jeg sigter herved særlig til den af Folketinget i Forslag bragte, men af Landstinget nu udstemte Atterindførelse af Dobbeltbilletter. Jeg ønsker ikke at komme nærmere ind paa Diskussionen derom. Jeg mente efter Omstændighederne og med den Begrænsning, vi opstillede for Anvendelsen af Dobbeltbilletter, at kunne gaa med dertil og at anbefale det til det høje Ting i Fjor under Hensyn til Ønskeligheden af ikke at fordyre Nærtrafikken. Men jeg erkender gerne, at fra et mere rationelt Synspunkt var det ret betænkeligt at komme dertil, og det er forholdsvis tørre Taarer, jeg græder over, at denne Bestemmelse er gaaet ud af det, vi vedtog i Fjor.

Ligesom den højtærede Minister nærer jeg ikke saa ganske faa Betænkeligheder ved de Forhøjelser, Landstinget har indsat, dels med Hensyn til den lille Forhøjelse af II- og Eksprestogstillæget, idet nemlig Maksimumet er forøget, dels ogsaa med Hensyn til Abonnementskort. Men jeg vil bemærke, at mine Betænkeligheder bunde aldeles ikke i alment human eller filantropisk Hensyn, men udelukkende i den Frygt, man kan nære for, at Statsbanernes Indtægter kunne blive formindskede. Jeg tror, det vil være vel for os alle ved de Overvejelser, vi nu og i Fremtiden ville komme til at gøre om disse Spørgsmaal, ikke at overse, at Statsbanerne først og fremmest ere en Forretning, og at vi derfor maa se paa denne Sag fra et forretningsmæssigt Synspunkt, hvis vi ikke ville komme ud i saadanne Tilstande som de, vi have staaet i de senere Aar. Jeg har

altsaa særlig Betænkeligheder med Hensyn til de to Punkter, jeg nævnte. Med Hensyn til II- og Eksprestogstillæget har jeg den Betænkelighed, at Dampskibsselskaber, navnlig da det forenede Dampskibsselskab, skulde kunne tage Konkurrencen op med Statsbanerne, naar der er Tale om længere Rejser. Dernæst har jeg Betænkeligheder med Hensyn til Abonnementskortene mellem to Stationer, mest i Forholdet mellem Kjøbenhavn og dens Opland, og det paa Grund af den stærke Udvikling, den elektriske Sporvejsdrift har taget. Jeg har nogen Betænkelighed for den Konkurrence, som dér vil være i Stand til at hævde sig over for Statsbanerne. Naar jeg dog imidlertid paa ingen Maade kunde anbefale og heller ikke selv agter at stille Ændringsforslag paa dette Punkt, er det, fordi jeg paa den anden Side erkender, at de rejsende, om hvem der er Tale, kunne siges at være de kostbareste rejsende for Banerne. For saa vidt de ikke besørger med særlige Tog, for saa vidt det er Tog, der gaa igennem til Helsingør enten ad Nord- eller Kystbanen, og som saa blive af med den halve Personbelastning i Hellerup eller Charlottenlund, maa man sige, at det er en meget kostbar Transportmaade for Jernbanerne. Selv om Banerne skulde blive berøvet nogen Trafik paa den Maade, er Ulykken maaske ikke saa stor. Jeg tror som sagt, det havde været klogere at blive staaende ved det, Folketinget vedtog i Fjor nemlig en Forhøjelse af Abonnementskort mellem to Stationer af omtrent 30 pCt., men jeg drister mig ikke til at være Profet paa den Maade, at jeg kan sige, at 30 pCt. er det rigtige, men at 35 pCt. vil være den rene Ulykke. Hvis andre ærede Medlemmer ere mere modige end jeg i saa Henseende, beundrer jeg dem, men jeg følger dem ikke.

Jeg skal endnu henlede Opmærksomheden paa, at Folketinget efter min Mening har Grund til at paaskønne, at Landstinget har bibeholdt den Bestemmelse om Ugearbejderkort, som Folketinget foreslog og det høje Ting vedtog i Fjor.

Den Indtægtsforøgelse, som Statsbanerne ville faa ved dette Forslags Ikrafttræden, er anslaaet til omtrent 2 Mill. Kr. Det er jo bekendt for ærede Medlemmer, at Statsbanernes Udbytte af det nys afsluttede Regnskabsaar efter al Rimelighed vil stille sig betydeligt gunstigere end i det ganske overordentlig ugunstige Aar, som ligger umiddelbart forud. Vi maa lykønske den ny Generaldirektør til, at han har haft Held med sig det første Aar,